

Buletinul Științific al Academiei de Științe Medicale

Numărul 182/ 12 decembrie 2025

Corelația dintre Sindromul Zika Congenital și Spitalizarea pentru Epilepsie: Analiză de Cohortă Retrospectivă

Un studiu de amploare, publicat în *JAMA Pediatrics*, a evaluat riscul spitalizării asociate epilepsiei în primii patru ani de viață, analizând datele naționale a peste 10 milioane de copii din Brazilia. Cercetarea, o colaborare între specialiști din Brazilia și Regatul Unit, a vizat o cohortă de copii născuți la o vârstă gestațională de minimum 22 de săptămâni, în perioada ianuarie 2015 – noiembrie 2018 (vârstă gestațională medie de 38,5 săptămâni). Obiectivul principal a fost analiza comparativă a riscului între trei grupuri distincte:

1. Copii cu Sindrom Zika Congenital (SZC) – incidență 0,03%;
2. Copii expuși *in utero* la virusul Zika (ZIKV) fără a dezvolta SZC – incidență 0,08%;
3. Copii neexpuși (grupul de control).

Magnitudinea Riscului și Incidența

Rezultatele, ajustate pentru factorii de confuzie, indică o disparitate majoră în profilul de risc:

- **Risc crescut în SZC:** Copiii diagnosticați cu SZC au prezentat un risc semnificativ mai mare de spitalizare pentru epilepsie, cu o rată de 2,44 la 100 persoane-ani, comparativ cu doar 0,04 la 100 persoane-ani în grupul fără SZC.

- **Hazard Ratio:** Raportul de risc ajustat (aHR) a fost de 34,2 pentru grupul cu SZC, confirmând o asociere puternică între patologie și manifestările epileptice severe.
- **Absența riscului la expunerea asimptomatică:** Copiii expuși prenatal la ZIKV, dar care nu au dezvoltat fenotipul clinic al SZC, nu au prezentat un risc mai mare comparativ cu populația neexpusă (aHR 0,66).

Dinamica Temporală și Independența de Microcefalie Analiza stratificată pe vârste a evidențiat variații ale riscului, cu un vârf de incidență în intervalul 7-18 luni:

- 0 – 6 luni: aHR 33,7;
- **7 – 18 luni:** aHR 44,6 (risc maxim);
- 19 – 48 luni: aHR 20,6.

Un aspect clinic esențial relevat de studiu este independența riscului de epilepsie severă față de dimensiunea circumferinței craniene. Asocierile cu spitalizarea au fost similare la copiii cu SZC, indiferent dacă aceștia prezentau microcefalie, normocefalie sau macrocefalie.

Riscul crescut de spitalizare la pacienții cu SZC este prezent independent de existența microcefaliei, sugerând că afectarea neurologică funcțională poate exista chiar și în absența anomaliilor structurale craniene evidente.

Colectiv de redacție: CS 1 Dr. Viorel Alexandrescu
Prof. Dr. Mircea Beuran
Prof. Dr. Emanoil Ceașu
Dr. Gabriel - Cristian Văcaru
Tehnoredactare: Ref. Narcisa Samoilă
Traducere: Alexandra Buzoianu
Site: <https://www.adsm.ro>

Tradus și adaptat după Mary Van Beusekom, MS,
CIDRAP News - <https://www.cidrap.umn.edu/>,
3.12.2025

